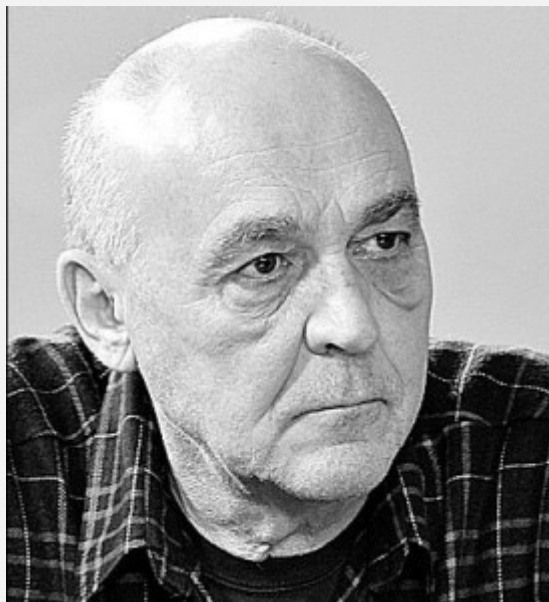

Nestašluci Voje Šešelja

U sredu, 1. aprila (bez šale) Voja Šešelj je spalio hrvatsku zastavu pred Palatom pravde u Beogradu. Kaže da su ga iznervirali hrvatski političari koji ga stalno nešto jede i ljute. Onda je Više javno tužilaštvo u Beogradu podiglo optužni predlog zbog toga: ipak im je to priredio pod prozorom, pa nisu imali kud.

Neko bi rekao da je to još jedna detonacija mahnitog Hercegovca, ali nije baš. U tom ludilu ima sistema. Pošto je shvatio da će morati natrag u Sheveningen, Voja Šešelj sada priprema buduće poteze, a Više tužilaštvo na to naseda – slučajno ili namerno. Kad dođe do onog nošenja (treba bar pet snažnih radnika BIA i MUP) Šešelja na aerodrom, on će vikati da su mu to sve Hrvati smestili, a Vučić i Nikolić da su hrvatski agenti i plaćenici, kao što on to od početka i govori. Hrvatska strana na to naseda i daje mu dopunske i nepotrebne argumente.

Ova blesava epizoda (nije prva, ni – nadamo se – poslednja) dolazi usred uveliko veštačke galame koja se nadigla oko zahteva haškog Tribunala da se Voja vrati u pritvor dok se sve strane ne dogovore šta će dalje s njim. Galama je veštačka zato što su pravila igre jasna: kad kažu da se vrati, ima da se vrati, ovako ili onako, svejedno i tu vlada Srbije nema šta da odlučuje i razmatra. Hapsite ga, makar i „na prepad”, što Vučić ne bi hteo, pa ga šaljete natrag i tačka. Ova vlast tu se donekle zbunila, po svom običaju: prvo su pričali da je puštanje Voje Šešelja na privremenu slobodu u novembru bio udar na Vladu, na stabilnost, na Vučića i njegovu porodicu; sada pričaju isto, kada Voju traže natrag.

Voja se u međuvremenu zabavljao po svom običaju i pravio razne cirkuse, kao što smo i znali da će raditi. Svaka je prilika dobra za odbranu Vučića i njegove porodice; pitajte Vulina, pa i Dačića. Vulin se čak toliko istakao da je hrvatskog premijera Milanovića već proglasio čovekom koji je izgubio izbore koji slede tek u oktobru.

Na stranu to što se haški Tribunal izgubio i ne ume da se vrati: to je njihov problem, a ne naš ili Šešeljev. Ali, zašto se mi u to petljamo? Eto ih tamo, pa neka se bave sami sobom. Nema nikakve potrebe da mi ovde pravimo cirkus oko toga; malo li nam je svih ostalih cirkusa? Da je kojim slučajem Šešelju suđeno ovde (pa čak i u Hrvatskoj) po istoj optužnici, već bi bio izašao iz zatvora, a ovi nesrećnici držali su ga u pritvoru dvanaest godina bez presude.

Tužna pouka jasna je od samog početka: s Vojom Šešeljem ne treba imati nikakvog posla. Trebalo je da ga još onda, februara 2003, najure s vrata Tribunala, pa neka ide gde hoće.